

ת"פ (ראשון לציון) 47012-02-24 - מדינת ישראל נ' SALOMON ABRAHA GEBREHIW ABRAHA GEBREHIW

ת"פ (ראשון-לציון) 47012-02-24 - מדינת ישראל נ' SALOMON ABRAHA GEBREHIW שלום ראשון-לציון
ת"פ (ראשון-לציון) 47012-02-24
מדינת ישראל

נגד

SALOMON ABRAHA GEBREHIW

בית משפט השלום בראשון-לציון

[14.07.2025]

כבוד השופט אבי וסטרמן

ב"כ המאשימה, עו"ד ענבר סיימונס

ב"כ הנאשם, עו"ד איתמר פלג

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. ביום 19.5.25 הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק או חוק העונשין) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק. ביום 12.7.23 בשעת לילה שהה הנאשם בסמוך לחוף הים בראשון לציון; אותה עת שהתה במקום המתלוננת עם בן זוגה. השניים נשכבו על הדשא, והמתלוננת הניחה את הטלפון הנייד שברשותה, לצדה. במסגרת הכרעת הדין אומצה עמדת המאשימה שהתבססה על עדויות השוטרים שהיו במקום, לפיה התקרב הנאשם לבני הזוג ששכבו על הדשא, נטל את מכשיר הטלפון והחל להתרחק מן המקום; השוטרים אשר הבחינו במעשיו מיהרו לכיוונו, ומשהבחינו בהם הנאשם חזר על עקבותיו והשליך את מכשיר הטלפון לעבר בני הזוג. הנאשם ברח מן השוטרים ונתפס לאחר מרדף קצר. ראיות לעונש

2. המאשימה הגישה את גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם שסומן טל/1, וכן את שלושת גזרי הדין האחרונים בעניינו במסגרתם הוטלו עליו מאסרים מותנים והתחייבות להימנע מעבירה, שסומנו טל/2-4.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את העובדה כי העבירה בוצעה לאחר תכנון מקדים, אף אם מדובר בתכנון קצר יחסית; כי הנאשם השליך את הטלפון בחזרה למקומו רק מאחר והמשטרה התקדמה לעברו, ובהמשך תפסה אותו. כמו כן ברח הנאשם מן השוטרים. מטרת העבירה היתה השגת רווח כספי מהיר תוך פגיעה בקניינו של אדם; זאת, תוך קיומו של פוטנציאל לפגיעה בפרטיות הכרוך בגניבת טלפון נייד המכיל בתוכו מידע אישי רב ערך. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין חודשיים לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר למשך 8 חודשים. לנוכח עברו הפלילי של הנאשם האוחז 4 הרשעות קודמות בעבירה של גניבה, ושני מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגדו ואשר לא היה בהם כדי להרתיעו, וכן בשים לב לעובדה כי ניהל את משפטו, יש למקמו ברף הגבוה של מתחם הענישה. על כן עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר ולהפעיל במצטבר ששה חודשי מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו בשני תיקים, כך שייגזר עליו עונש מאסר למשך 12 חודשים; בנוסף, ביקשה להפעיל את ההתחייבות להימנע מעבירה ולגזור עליו קנס בסך 2,000 ש"ח.

4. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו של הנאשם, אשר נולד וגדל באריתראה וסבל תלאות ואסונות עד שהגיע לישראל. לדבריו, הנאשם ביצע את העבירה על רקע קושי כלכלי משמעותי ביותר. כמו כן כתוצאה מעבירת הגניבה לא נגרם נזק מאחר והטלפון הוחזר, והעבירה של הפרעה לשוטרי עניינה מספר צעדים בלבד שביצע הנאשם בלא שהתנגד בשום צורה למעצר. על רקע כל אלה, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את מתחם הענישה בין מאסר מותנה לבין מאסר בן מספר חודשים שירוצה בעבודות שירות. במה שנוגע לענישה בתוך המתחם, ביקש הסניגור לתת משקל לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, וגם לעובדה כי תהיה לעונש השפעה על משפחתו אשר הוא מסייע בכלכלתה. עוד טען כי אין לזקוף לחובתו את ניהול התיק. כמו כן, מאז ביצוע העבירה בשנת 2023 לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים, ויש בכך כדי להצביע על למידת לקח מצידו. כן ציין כי הנאשם ביקש שככל שייגזר עליו עונש ארוך מ-4 חודשי מאסר, הוא ירוצה בבית הסוהר ולא בדרך של עבודות שירות. בנסיבות אלה, עתר הסניגור להטיל על הנאשם עונש בן חודש אחד ולחפוף בינו לבין המאסרים המותנים שיופעלו, כך שיוטל עליו בסך הכל עונש של 5 חודשי מאסר. ההקלה בעניין זה מתבקשת, לשיטת ב"כ הנאשם, מאחר ולנוכח עמדתו האמורה של הנאשם יוטל עליו עונש מאסר בפועל ממש ולא עבודות שירות. כן ביקש להתחשב בנאשם מבחינת גובה הקנס לנוכח מצוקתו הכלכלית.

5. הנאשם, בדבריו לעונש, ציין כי הוא זקוק לכסף על מנת לסייע לאחיו שנחטף לאחר שיצא מאריתראה. דיון והכרעה
מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין).
7. בעבירת הגניבה אותה ביצע, פגע הנאשם בקניינו של הזולת; מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה חומרה מיוחדת יש בגניבת טלפון נייד, מעשה אשר מעבר לקלות ביצועו קיים בעניינו גם "היבט של מהות המכשיר והמידע הרב המאוחסן בו. למותר לציין, כי כל מכשיר טלפון נייד מחזיק מידע רב ערך עבור בעליו, שחזורו הוא כמעט בלתי אפשרי ומכל מקום, נטילתו גורמת עוגמת נפש רבה למי שהמכשיר נגנב ממנו" עפ"ג (מחוזית-א) 51662-12-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (20.4.15). בהקשר זה מגולם במעשה הגניבה גם פוטנציאל לפגיעה משמעותית בפרטיות הקורבן. בנוסף, בברירתו מן השוטרים פגע הנאשם ביכולתם לבצע את תפקידם כנדרש, אולם כפי שציין ב"כ הנאשם מדובר היה במרדף קצר מאד.
8. בחינת הפסיקה העוסקת בגניבת טלפונים ניידים מעלה כי בחלק מן המקרים נקבעו מתחמים שתחילתם מאסר מותנה, ובמקרים אחרים תקופות מאסר קצרות; הכל, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה:
- א. ת"פ (ב"ש) 14816-06-22 מדינת ישראל נ' דין (2.12.24): הנאשם הורשע בגניבת טלפון נייד, אשר הוחזר לבעליו. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה למאסר למשך 8 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות, וגזר עליו מאסר מותנה.
- ב. ת"פ (ת"א) 38831-06-20 מדינת ישראל נ' מושיב (19.10.22): הנאשם הורשע בגניבת טלפון נייד ובהפרת הוראה חוקית; נקבעו 2 מתחמי ענישה, שכל אחד מהם מתחיל במאסר מותנה ומסתיים ב-10 חודשי מאסר בפועל; בית המשפט התחשב לעניין זה בעובדה כי הטלפון נתפס זמן קצר לאחר ביצוע העבירה והוחזר לבעליו, הודות להתערבות המשטרה. על הנאשם נגזרו מאסרים מותנים.
- ג. ת"פ (רח'') 26721-04-17 מדינת ישראל נ' קאופמן (8.10.18): נקבע כי במקרה של גניבת מכשיר טלפון אחד ללא תכנון מוקדם ותחכום, נע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, וזאת לצד ענישה כלכלית שתשקף הנזקים שנגרמו. על הנאשם נגזר עונש מאסר למשך חודשיים לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.
- ד. בת"פ (חי') 24124-04-20 מדינת ישראל נ' אל גואז (22.5.22), נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בגין גניבת מכשיר טלפון, תוך שניתן משקל לחומרה לכך שהנאשם לא החזיר את מכשיר הטלפון הגנוב לבעליו; על הנאשם נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור (רע"פ 8016/22) שהגיש הנאשם - נדחו.

ה. ת"פ 34829-09-18 מדינת ישראל נ' דזנאשוילי (13.9.20) - אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע בשני מקרים של גניבת טלפון נייד; בית המשפט קבע מתחם הנע בין חודשיים ל-8 חודשים מאסר בפועל בגין כל אחד מן המעשים, והטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר אליהם צבר מאסר מותנה. ערעור שהגיש הנאשם נדחה (למעט לגבי הפעלת המאסר המותנה ומשך המאסר המותנה שהוטל), וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם (רע"פ 638/21).

ו. ת"פ 50217-11-12 מדינת ישראל נ' קליינר (24.4.13) - אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע בגניבת טלפון נייד, ונקבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר בפועל; הוטל עליו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של הנאשם נדחה. בקשה לרשות ערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון (רע"פ 6365/13), אשר קבע כי מתחם העונש סביר; עוד קבע כי אינו נדרש להכריע בטענה לפיה מתחם העונש עשוי לכלול עונש מאסר מותנה בגבול התחתון של המתחם.

9. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, יש להתחשב בעובדה כי הגם שבוצעה לאחר תכנון מסוים, הרי שבוצעה בלא כל תחכום, וכן כי הטלפון הושב לבעליו; אכן, הדבר לא נעשה מטוב לבו של הנאשם אלא מאחר ונתפס בשעת מעשה, אולם בתוצאה זו יש כדי לצמצם את הנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין) - הן הנזק הרכושי והן הנזק הפוטנציאלי של פגיעה בפרטיות הכרוך בגניבת מכשיר טלפון נייד. כמו כן, העבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לא בוצעה ברף חומרה גבוה. בנסיבות אלה, על רקע הפסיקה הנוהגת והערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, נוטה דעתי לעמדת הסניגור ואני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך 6 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. גזירת העונש

10. גזירת העונש בתוך מתחם הענישה תיעשה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש לתת את הדעת לעברו הפלילי של הנאשם (טל/1). לחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות מן השנים 2021 עד 2023, כולן בעבירות של גניבה, חלקן בריבוי עבירות כאמור. הנאשם נדון למאסרים בפועל ולעונשים צופי פני עתיד, בהם עונשים ברי הפעלה בתיק זה. בהקשר האחרון יצוין כי בגזר דין מיום 19.4.23 הוטל על הנאשם עונש מאסר מותנה בן חודש ימים (טל/2); בתיק אחר, הוטל על הנאשם ביום 11.5.22 - בגין הרשעתו בכתב אישום האוחז חמישה אישומים - עונש מאסר מותנה לתקופה של חמישה חודשים (טל/4); נוסף על שני אלה, במסגרת גזר דין בתיק נוסף מיום 2.6.22, הוטל על הנאשם עונש של התחייבות להימנע מעבירה של גניבה בסך ₪ 2,000 (טל/3), אשר אף היא חלה בעניינו של הנאשם בעת ביצוע העבירה בתיק זה.

11. שלושת גזרי הדין אשר הוגשו בעניינו של הנאשם במסגרתם הוטלו עליו מאסרים מותנים והתחייבות להימנע מעבירה, עניינם - רובם ככולם - בגניבת מכשירי טלפון נייד מבעליהם. הנה כי כן, מדובר בנאשם אשר בולטת החזרתיות במעשיו; הנאשם עשה לו מנהג לשלוח ידו ברכוש הזולת, תוך "התמחות" בתחום של גניבת מכשירי טלפון ניידים. כמו כן, בעונשים צופי פני עתיד שהוטלו עליו - מאסרים מותנים והתחייבות להימנע מעבירה - לא היה כדי להרתיעו מלחזור על מעשיו. לעניין זה יוזכר כי העבירה בתיק זה בוצעה חודשים בודדים לאחר מתן אחד מגזרי הדין בעניינו, בו הוטל עליו מאסר מותנה (טל/2).
12. בנוסף, מדובר בנאשם אשר לא נטל כל אחריות על העבירה אותה ביצע. אכן, אין מקום להעניש נאשם לנוכח בחירתו לנהל משפט; עם זאת, הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאי מי שהודה, נטל אחריות, והביא לחיסכון בזמן שיפוטי.
13. נתתי דעתי גם לנסיבותיו של הנאשם אשר הגיע לישראל מאריתראה, ונמסר כי הרקע לביצוע העבירות בהן הורשע הוא מצוקה כלכלית, וכי הוא מסייע כספית לבני משפחתו. עם זאת, בנסיבות שפורטו לעיל - ועיקרן חזרתיות בביצוע עבירות דומות - אם לא זהות - לזו בה הורשע, איני סבור כי יש לתת משקל רב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ונדרשת בעניינו ענישה בעלת ממד ממשי של הרתעה.
14. במכלול נסיבות אלה, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הגבוה של מתחם הענישה.
15. בנוסף, יופעלו המאסרים המותנים וכן ההתחייבות להימנע מעבירה. לא מצאתי כל טעם המצדיק הפעלה בחופף של המאסרים המותנים (בינם לבין עצמם או בינם לבין העונש שיוטל בתיק זה), וזאת תוך סטיה מברירת המחדל של ריצוי במצטבר אשר קבועה בסעיף 58 לחוק העונשין. בהקשר זה נקבע בפסיקה כי "על בית המשפט ליתן דעתו לתכליתו ההרתעתית של סעיף 58, וכנגזרת מכך, לבחון את טיב העבירה שלפניו וזיקתה לעונש הנצבר, באופן אשר יטה את הכף לטובת מיצוי דינו של הנאשם על פני נקיטת מידת חסד עמו ככל שקיימת זיקה הדוקה בין העבירה הנוכחית לעבירה שבגינה נצבר העונש" (ע"פ 8265/13 מלכיאל נ' מדינת ישראל (10.3.16), פסקה נ"ח). למותר לציין כי זיקה הדוקה כאמור - יש ויש בעניינו של הנאשם.
- ניתן אף לומר לגבי הנאשם כי "נוכח עברו הפלילי ... והעובדה שלא בחל מלשוב לסורו בחלוף זמן מועט ביותר, חרף המאסרים המותנים אשר הוטלו עליו בגין ביצוע מעשים דומים בעבר אשר כשלו מלהרתיעו, נוטה הכף בבירור לכיוון ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם באופן חופף" (ע"פ 2336/16 מזאריב נ' מדינת ישראל (14.12.17) פסקה 32).
16. לנוכח טיבה של העבירה בה הורשע הנאשם ייגזר עליו גם קנס כספי; בהינתן העובדה כי הטלפון הגנוב הושב לבעליו, לא עתרה המאשימה להטלת פיצוי.
- מכל המקובץ לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 4 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
אני מורה על הפעלת 5 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 36092-03-19, גזר דין מיום 11.5.22). המאסר המותנה יופעל במצטבר.
אני מורה על הפעלת חודש מאסר מותנה (ת"פ 70314-12-21 גזר דין מיום 19.4.23). המאסר המותנה יופעל במצטבר.
- סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים בניכוי תקופת מעצרו.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.25.
- ה. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪ (ת"פ 33417-12-19) מיום 2.6.22. סכום ההתחייבות ישולם עד ליום 1.10.25.
- צו כללי לטיפול מוצגים, על פי כל דין.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, במעמד הצדדים.